

VÁLOGATÁS A SZERZŐI JOGI SZAKÉRTŐ TESTÜLET SZAKVÉLEMÉNYEIBŐL

SZOFTVERHEZ KAPCSOLÓDÓ DOKUMENTÁCIÓ SZERZŐI JOGI VÉDELME

SZJSZT 23/2016

A megkereső törvényszék által feltett kérdés

- 1. A szakértő állapítsa meg, hogy az F/6, F/7, F/8, F/9. [számon csatolt dokumentum] szerzői jogi műnek minősül-e!*
- 2. Válaszoljon a felek által feltett kérdésekre!*
 - A felperes kérdései a 2015. október 16-án kelt beadványban megjelölt kérdések.*
 - Az első-, másod-, harmadrendű alperes kérdései a 78-as sorszámú beadványban, illetőleg a 2015. szeptember 18-i beadványban megfogalmazott kérdések.*

A felperes által a 2015. október 16-án kelt beadványban megjelölt kérdések

- 3. Rendelkeznek-e az Sztj. szerinti szerzői jogi jelleggel, illetve egyedi, eredeti jelleggel a szerzői jogi művek vagy ezek bármelyike (OSDP, EBPP, PFME, PFMH)?*
- 4. A [felperes által korábban, 12. számú mellékletként csatolt] táblázatban feltárt azonoságok alapján megállapítható-e, hogy az első- és másodrendű alperes megsértette a felperes szerzői jogi műveivel kapcsolatos szerzői jogait azáltal, hogy a pályázat során történt felhasználás céljából lemásolták, merevlemezre lementették, illetve tárolták, e-mailben továbbították, átdolgozták, terjesztették és sajátjukként közzétették az RFI-ben és az RFP-ben a szerzői jogi művek egyes jellegzetes részeit?*
- 5. A 4. pontban leírt mely magatartások tekinthetőek jogellenesnek, és azok a kereseti kérelemben megjelölt mely Sztj.-rendeleteket sértették meg az Sztj. hivatkozott rendelkezései közül [Sztj. 10. §, 12. §, 13. §, 16. § (1) bekezdés, 16. § (3) bekezdés, 16. § (6) bekezdése, az Sztj. 17. § a), b), f) pontjai]?*
- 6. Amennyiben az elsőrendű alperes a Ptk. 350. § (1)–(2) bekezdése szerinti állandó informatikai megbízottjaként folytatta le a pályázatot a másodrendű alperes az elsőrendű alperes neve alatt és utasítására, és a jogsértéshez engedély nélkül ő adta át a felperes szerzői jogi műveit, úgy a szerzői jogi jogsértést elkövette-e az első- és a másodrendű alperes is, és ezért egyetemlegesen tartoznak-e felelősséggel?*
- 7. Milyen minőségekben illeti szerzői jogi védelem a szerzői jogi műveket? (pl. szoftverdokumentáció, gyűjteményes mű stb?)*

8. A szerzői jog műveket megilleti-e a Ptk. 86. § (3)–(4) bekezdése szerinti védelem, és tekintendők-e know-how-nak?
9. Az első- és másodrendű alperes 4. számú kérdésben hivatkozott jogsértései alkalmasak-e arra, hogy a felperesnek kárt okozzanak, és a jogsértések alapján a károkozás ténye megállapítható-e, továbbá az ok-okozati összefüggésben áll-e az első- és másodrendű alperes jogsértő magatartásával?
10. A felperest illetik-e meg a szerzői jogi művekkel kapcsolatos szerzői és egyéb jogok, ha azokat saját neve alatt, saját munkavállalói által készítette az Szjt. 6. § (1)–(2) bekezdése alapján, illetve az Szjt. 30. § (1) bekezdése alapján?

Az első-, másod-, harmadrendű alperes által a 78. sorszámú iratban feltett kérdések

11. A felperesi F/6–9. számú üzleti termékleírások szerzői művek-e figyelemmel arra, hogy a termékleírások elkészítése során elkerülhetetlen a termék funkcióinak logikus, egymásra épülő bemutatása, és arra, hogy a termékleírás formai kialakítása során van-e alkotói játéktér, és megállapítható-e az alkotói játéktér kihasználása?
12. Az F/6–9. számú üzleti termékleírások alapján egy szoftverfejlesztő képes-e a felperes szoftverprogramját, annak működését megismerni és azt létrehozni? A felperesi üzleti termékleírások informatikai szoftverdokumentációk/technikai specifikációk is egyben?
13. Az F/6–9. számú üzleti termékleírások a felperes teljes, egész e-bank-szoftverrendszerét képezik-e, vagy annak egy kis részét?
14. A Szerzői Jogi Szakértő Testület az A/18. szám alatti igazságügyi szakvéleményt helytállóan tartja-e? Különösen:
 - a) A felperes által benyújtott F/6–9. számú üzleti termékleírások – és különösen azon részei, amelyek „átvételt” a felperes kifogásolta a jelen perben – azok átadásakor (azaz 2011 áprilisában) már közismert adatok és információkat tartalmazó és szakmában jártas személyek számára könnyen hozzáférhető informatikai leírások voltak-e?
 - b) A felperesi üzleti termékleírások egyes részeinek értéke megegyezik-e a felperesi szoftverrendszer (mint egész) értékével? Ennek tükrében az F/6–9. számú üzleti termékleírások milyen értékkel bírnak tekintettel az F/24. számú szakvéleményben meghatározott értékekre? Az F/24. számú szakvéleményben meghatározott értékek ellentmondanak-e a felperesnek az A/8. számú felperesi árajánlatban adott értékekkel?
 - c) A felperes által 2013. szeptember 4-én kelt beadványában becsatolt F/31. számú táblázat „bizalmasság foka” és „magyarázat” oszlopában leírt felperesi állítások megfelelnek-e a valóságnak?
A felperes által csatolt F/32. számú „biztonsági jelentésben” leírtak tanúsítják-e azt, hogy az alperes jogtalan célokra használta a felperesi demót?

Az eljáró tanács szakértői véleménye

Tekintettel arra, hogy a Szerzői Jogi Szakértő Testület szervezetéről és működéséről szóló 156/1999. (XI. 3.) Korm. rendelet 8. § (1) bekezdése szerint „*a Szakértő Testület nevében az eljáró tanács a feltett kérdések és a benyújtott iratok alapján alakítja ki a szakértői véleményt, a tények megállapítására nem végez külön bizonyítást ...*”, az eljáró tanács a megkeresés, illetve a megkereséshez csatolt dokumentumok alapján hozta meg szakvéleményét.

1. Tényállás

- 1.1. A törvényszék kirendelő végzése az alábbiak szerint foglalta össze az ügy szerzői jogi szempontból releváns tényállását. A felperes banki szoftverek készítésével és fejlesztésével foglalkozó vállalkozás, amely 2011 áprilisában üzleti tárgyalásokat folytatott az elsőrendű alperessel, amelyek részeként a felperes megküldte az elsőrendű alperes munkavállalója részére a per tárgyát képező dokumentumokat anélkül, hogy a dokumentumok rendelkezésre bocsátása a felsőbb vezetői szinteket érintette volna. Az említett dokumentumok az alábbiak voltak:
 - a) IND Banking Front-Office (BFO) Internet Bank (IB) Functional Description – Online Sales című, angol nyelvű dokumentum (F/6);
 - b) EBPP megvalósítási tanulmány részlete (F/7);
 - c) Banking Front-Office (BFO) Internet Bank (IB) Functional Description – Personal Finance Manager (F/8);
 - d) IND Personal Finance Management – Termék specifikáció (F/9).
- 1.2. A felperes előadása szerint annak reményében bocsátotta a hivatkozott dokumentumokat az elsőrendű alperes rendelkezésére, hogy az egyes szoftvereket majd a felperestől fog megrendelni.
- 1.3. A másodrendű alperes zárt pályázatot írt ki, a tender anyagában, ezen belül pedig a „Request for Information” (RFI) és a „Request for Proposal” (RFP) elnevezésű dokumentumban szerepeltek a felperestől az elsőrendű alperesnek megküldött dokumentumból vett részletek is.
- 1.4. A harmadrendű alperes az elsőrendű alperes anyabankja.

2. Az eljáró tanács vizsgálata

- 2.1. Az eljáró tanács megvizsgálta az F/6–9. szám alatt csatolt dokumentumokat, és az alábbi megállapításokat tette.
- 2.2. Az IND Banking Front-Office (BFO) Internet Bank (IB) Functional Description – Online Sales című angol nyelvű dokumentum (F/6) azoknak az online sales funkcióknak (pl. online kampányok kezelése) a leírását tartalmazza, amelyek a Banking Front-

Office keretein belül elérhetőek. A dokumentum alapvetően követi a megvalósított funkciókat, technikai jellegű. Bár címe szerint funkcionális leírást tartalmaz, mivel nem megvalósítandó, hanem már megvalósított megoldásokat mutat be, leginkább olyan felhasználói kézikönyvnek tekintendő, amely az elérhető eszközöket a szolgáltatások adminisztrátorai számára foglalja össze. A dokumentumon szerzőként K. Zs. neve került feltüntetésre, a szerzői jog jogosultjaként pedig a cég.

- 2.3. A cím nélküli, a bírósági iratokban „EBPP megvalósítási tanulmány”-ként megjelölt (F/7), magyar nyelvű, egy innovációs központ fejlécével ellátott dokumentum a különböző elektronikus számlakezelési és fizetési megoldásokat dolgozza fel. A tanulmány elsősorban arra törekszik, hogy a számla kibocsátója, címzettje, illetve a fizetési folyamatban a feleknek segítséget nyújtó ún. konszolidátor lehetséges kapcsolattípusait, az elektronikus számlázásra vonatkozó jogszabályi előírásokat, illetve az elektronikus számlafizetés netbanki integrációját bemutassa. A dokumentum ennek megfelelően az elméleti, illetve a gyakorlati jellegű információkat vegyesen tartalmazza, konkrét megvalósítási példákat hozva. A dokumentum a szerző nevét vagy a szerzői jogi jogosultjára vonatkozó adatot nem tartalmaz.
- 2.4. A Banking Front-Office (BFO) Internet Bank (IB) Functional Description – Personal Finance Manager című (F/8), angol nyelvű dokumentum az IND Personal Finance Manager elnevezésű termékét mutatja be. Mivel ez a dokumentum a 2.5. pont alatt említetthez hasonlóan egy kész termék felhasználói kézikönyvének tekinthető, elsősorban technikai jellegű. A dokumentum címlapja szerzőként a K. A. és a K. M. nevet tünteti fel, a szerzői jog jogosultjaként pedig a céget.
- 2.5. Az IND Personal Finance Management – Termék specifikáció (F/9) elnevezésű dokumentum a felperesnek a 2.4. pont alatt már hivatkozott terméke, a Personal Finance Manager termék specifikációját tartalmazza. Eltérően a korábbi dokumentumoktól, ez a leírás nemcsak a megvalósított funkciókról tartalmaz információt, hanem – igaz csak csekély mértékben – a kialakítandó adattáblákra is tartalmaz leírásokat. A dokumentum címlapja szerzőként az N. Zs. nevet tünteti fel, a szerzői jog jogosultjaként pedig a céget.

3. Az első, harmadik, hetedik, tizenegyedik, tizenkettedik kérdésre adott válasz

- 3.1. A szerzői jogról szóló 1999. LXXVI. törvény (Sztj.) 1. § (1) bekezdése szerint az Sztj. védi az irodalmi, tudományos és művészeti alkotásokat. Az 1. § (2) bekezdése szerint a védelem kiterjed például az irodalmi művekre (ideértve a szakirodalmi műveket is), továbbá a számítógépi programalkotásra és a hozzá tartozó dokumentációra (szoftver) is.
- 3.2. Az Sztj. 1. § (3) bekezdése szerint a szerzői jogi védelem az alkotást a szerző szellemi tevékenységéből fakadó egyéni, eredeti jellege alapján illeti meg. A védelem nem függ

menyiségi, minőségi, esztétikai jellemzőktől vagy az alkotás színvonalára vonatkozó értékítélettől.

- 3.3. Az eljáró tanács ezt követően azt vizsgálta, hogy a tárgybeli dokumentumok szoftverként (számítógépi programalkotáshoz tartozó dokumentumként) vagy szakirodalmi műként állnak-e védelem alatt.
- 3.4. A számítógépi programalkotáshoz készített dokumentáció szerzői jogi oltalmát az Európai Bíróság a *Bezpečnostní kontra Ministerstvo kultury (C-393/09.)*-ügyben dolgozta ki részletesen. A hivatkozott ítélet 37. pontja szerint a szoftverirányelv¹ védelmének tárgya magában foglalja a számítógépi program kifejlesztéséhez vezető előkészítő azon dokumentációt, amely e program többszörözését, illetve későbbi megvalósítását eredményezheti.
- 3.5. Az Európai Bíróság fenti megközelítését megerősítette a *SAS Institute Inc kontra World Programming Ltd. (C-406/10.)*-ügyben hozott ítéletében is. Az ítélet 37. pontja rögzíti, hogy a szoftverirányelv hetedik preambulumbekzdésének második mondata szerint a „számítógépi program” fogalma magában foglalja a számítógépi program kifejlesztéséhez vezető előkészítő dokumentációt is, feltéve, hogy az előkészítő munka jellegénél fogva későbbi fázisában számítógépi programot eredményezhet. Ezt a logikát megerősítve mondta ki továbbá az Európai Bíróság ítélete 66–68. pontjában, hogy a kézikönyv – ha az nem alkalmas a program-előállításra – nem szoftverként, hanem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló 2001/29/EK irányelv értelmében vett irodalmi műként állhat védelem alatt, ha egyébként megfelel a szerzői jogi védelem általános, az egyéniséget és egyediséget vizsgáló, alapfeltételeinek.
- 3.6. Az Szjt. 1. § (2) bekezdésének c) pontja szerint a számítógépi programra és annak dokumentációjára azonos szabályokat kell alkalmazni. Bár az Szjt. nem differenciálja a számítógépi programalkotás dokumentációját aszerint, hogy az alkalmas-e a program megvalósítására, a hivatkozott szabály csak akkor értelmezhető a szoftverirányelvvvel összhangban, ha ilyen kifejezett rendelkezés hiányában is csak az előkészítő jellegű dokumentumokra vonatkoztatjuk a szoftverként való védelmet.
- 3.7. Az eljáró tanács ezt követően megállapítja, hogy az 1.1. a)–d) pontban említett mind a négy dokumentum egyéni, eredeti jellegű, ekként pedig szerzői jogi védelem alatt állnak. Az eljáró tanács jelzi, hogy bár mind a négy dokumentum alapvetően technikai-leíró jellegű, önmagában ez nem képezi akadályát a szerzői jogi védelemnek.
- 3.8. Az eljáró tanács – a 12. kérdés megválaszolása kapcsán – azt is megállapítja, hogy az 1.1. a)–d) pontban említett dokumentumok közül egyik sem alkalmas arra, hogy

¹ Az ítélet a számítógépi programok jogi védelméről szóló 91/250/EGK irányelvre hivatkozik, ugyanakkor az említett irányelv kodifikált változata (a számítógépi programok jogi védelméről szóló 2009/24/EGK irányelv) azzal azonos szabályt tartalmaz.

az alapján az ismertetett programot meg lehessen valósítani. Ennek alapvető oka, hogy e dokumentumok alapvetően funkcionális leírásokat tartalmaznak, miközben a program megvalósításához minimálisan az alkalmazandó fejlesztési módszerekre, a megvalósítandó modulokra, továbbá a létrehozandó adatbázis és megvalósítandó adattáblák részletes leírására is szükség van. Ezeket az információkat a vizsgált dokumentumok azonban nem vagy nem olyan mélységben tartalmazzák, hogy önmagában azok alapján magát a számítógépi programot meg lehetne valósítani. E körülményből az következik, hogy a vizsgálandó négy dokumentum számítógépi programalkotás-hoz tartozó dokumentumként (vagyis szoftverként) nem áll védelem alatt.

- 3.9. Az eljáró tanács – a 7. kérdés megválaszolása körében – megvizsgálta a gyűjteményes mű kérdését is. Az Szjt. 7. §-a szerint szerzői jogi védelemben részesül a gyűjtemény, ha tartalmának összeválogatása, elrendezése vagy szerkesztése egyéni, eredeti jellegű (gyűjteményes mű). Jelen esetben a vizsgálat tárgyát képező négy dokumentum egyike sem bontható meg olyan önálló elemekre, amelyek alapján a művek szerkesztőjét az egyese elemek szerzőitől elkülöníthető, önálló szerzői jog illetné meg. Másként megfogalmazva, a vizsgált dokumentumok összeállítása során nem fedezhető fel olyan egyéni, eredeti jellegű válogató tevékenység (szerkesztés), amely önálló szerzői jogi védelmet alapozna meg.
- 3.10. A fentiek alapján az eljáró tanács álláspontja az, hogy a vizsgált művek mindegyike szakirodalmi műként áll védelem alatt.
- 3.11. Az eljáró tanács – a 11. kérdés megválaszolása körében – rögzíti, hogy mivel a vizsgált művek szakirodalmi műként állnak védelem alatt, annak nincs jelentősége, hogy a leírt szoftverekben megvalósított funkcionalitást mennyire határozzák meg külső körülmények. A védelem nem a megvalósítás módján, hanem a leírásban testet öltő egyéni, eredeti jelleg alapján illeti meg a művek szerzőit.
- 3.12. Az eljáró tanács megállapítja, hogy a konkrét ügyben annak nincs jelentősége, hogy a vizsgált művek szoftverként vagy szakirodalmi műként állnak védelem alatt. A megvalósult felhasználási cselekmények jogi minősítése a konkrét ügyben azonos lett volna akkor is, ha a dokumentumok szoftverként álltak volna védelem alatt.

4. A negyedik kérdésre adott válasz

- 4.1. Az eljáró tanács a tételes összevetés, illetve elemzést megelőzően hangsúlyozza, hogy önmagában abból a tényből, hogy egy mű szakirodalmi műként védelem alatt áll, nem következik, hogy az e műből átvett bármely csekély mértékű átvétel engedélyköteles tevékenység lenne. Az Szjt. 16. § (1) bekezdése egyértelműen rögzíti ugyanis, hogy a szerzői vagyoni jogok a mű, illetve annak azonosítható része felhasználására terjednek ki. Nyilvánvalóan nem minősül a mű azonosítható részének például önmagában egy adat vagy önmagában egy munkamódszer alkalmazása.

- 4.2. Az eljáró tanács továbbá rögzíti, hogy a számítógépi programalkotás vizuális megjelenését biztosító ún. grafikus interfész (GUI) – az Európai Bíróság már hivatkozott C-393/09 számú ítélete szerint – nem minősül a számítógépi programalkotás megvalósítási formájának, elsősorban azért, mivel a grafikus felület lemásolása nem eredményezné magának a programnak a többszörözését. A grafikus felhasználói felület nem maga a program, hanem csupán a program használatát megkönnyítő elem. Ebből azonban nem következik, hogy a program grafikai eszközökkel történő megjelenítése nem állhatna szerzői jogi védelem alatt, pusztán csak annyit jelent, hogy a védelem létét, illetve a felhasználásra vonatkozó szabályokat a vizuális alkotásokra vonatkozó általános szabályok szerint kell megítélni. Ezt támasztja alá az SZJSZT több szakvéleménye (pl. SZJSZT-28/2004 és -19/2013) is. Az SZJSZT egységes gyakorlata szerint a szoftverekben alkalmazott grafikát az esetek túlnyomó részében a megvalósítandó funkciók, illetve a megjelenítendő adatok olyan mértékben determinálják, amely kizárja az alkotó személyiségének megjelenését, vagyis az egyediség okán e grafikák vizuális műként sem állnak védelem alatt.
- 4.3. Az eljáró tanács ezt követően egyesével megvizsgálta a 4. kérdésben hivatkozott táblázat 1–3. fejezetében megjelölt (#1 – #32 sorszám) ábrákat, és megállapította, hogy azok mindegyike szorosan követi a megvalósítandó funkciót, illetve a megjelenített adatokat, azok egyike sem alkalmas a szerző személyiségének tükrözésére.
- 4.4. A fentiek alapján azt állapítja meg az eljáró tanács, hogy a 4. kérdésben hivatkozott táblázat 1–3. fejezeteiben megjelölt (#1 – #32 sorszám) ábrák egyike sem minősül önmagában szerzői jogilag védett vizuális alkotásnak, ezzel összefüggésben pedig ezek a hivatkozott dokumentumoknak sem minősülnek azonosítható részének.
- 4.5. A táblázat szöveges egyezésekre utaló bejegyzéseit az eljáró tanács egyenként megvizsgálva az alábbi eredményre jutott.

Hivatkozás	Az eredeti mű vizsgálandó részének megjelölése	Az eljáró tanács véleménye az eredeti mű vizsgált részének szerzői jogi védelméről
#33	EBPP 6–7. oldal EBPP 15. oldal	a vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#34	EBPP 14–15. oldal	a vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#35	EBPP 16–17. oldal	a vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#36	EBPP 17–18. oldal	a vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#37	OSDP 4. oldal	a vizsgált elem <i>nem minősül</i> az eredeti mű azonosítható részének

Hivatkozás	Az eredeti mű vizsgálandó részének megjelölése	Az eljáró tanács véleménye az eredeti mű vizsgált részének szerzői jogi védelméről
#38	OSDP 4. oldal	a vizsgált elem <i>nem minősül</i> az eredeti mű azonosítható részének
#39	OSDP 5. oldal	a vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#40	OSDP 7–8. oldal	a vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#41	OSDP 9. oldal	a vizsgált elem szöveges része az eredeti mű azonosítható részének minősül
#42	OSDP 10. oldal	a vizsgált elem szöveges része az eredeti mű azonosítható részének minősül
#43	OSDP 11–18. oldal	a vizsgált elem szöveges része az eredeti mű azonosítható részének minősül
#45	PFME 4. oldal	a vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#46	PFME 4. oldal	a vizsgált elem <i>nem minősül</i> az eredeti mű azonosítható részének
#47	PFME 4. oldal	a vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#48	PFME 4–5. oldal	a vizsgált elem az eredeti mű azonosítható részének minősül
#49	PFME 6–26. oldal	a vizsgált elem szöveges része az eredeti mű azonosítható részének minősül

4.6. Az eljáró tanács megállapítja, hogy az Sztj. szerint az eredeti mű azonosítható részének bármilyen felhasználásához a szerző, illetve a vagyoni jogok jogosultjának engedélye szükséges, ennek hiányában pedig a szerzői jogok megsértése megállapítható.

5. Az ötödik kérdésre adott válasz

Az eljáró tanács az Sztj.-nek a kérdésben megjelölt szakaszait önállóan vizsgálva az alábbiakat állapította meg.

5.1. *A nyilvánosságra hozás vonatkozásában:* Az eljáró tanács megállapítja, hogy a részére átadott peranyagban olyan adat nem volt, amely alapján akár csak feltételezhető lenne, hogy az eredeti műveket az alperesek bármelyike az Sztj. 10. §-a szerinti magatartást megvalósítva nyilvánosságra hozta volna. Mivel valamennyi művet a felperes maga adta át az alperesnek, illetve egyéb üzletfelének, valamennyi mű nyilvánosságra hozottnak minősül.

- 5.2. *A névfeltüntetés vonatkozásában:* Az eljáró tanács megállapítja, hogy az alperes dokumentumainak hivatkozott részei nem tüntetik fel az átvett művek szerzőit. Emellett az eljáró tanács azonban jelzi, hogy az Sztj. 12. §-a szerint a névfeltüntetés a szerző személyhez fűződő joga, amely nem ruházható át, azzal akkor is csak maga a szerző rendelkezhet, ha a művével kapcsolatos vagyoni jogokat átruházta a felperesre.
- 5.3. *A mű egységének védelme vonatkozásában:* Az eljáró tanács a részére átadott iratok alapján az eredeti műből vett részek olyan felhasználását nem tapasztalta, amelynek kapcsán felmerülhetne a mű egységének az Sztj. 13. §-a szerinti eltorzítása, megcsonkítása vagy a mű más olyan megváltoztatása, illetve a művel kapcsolatos más olyan visszaélés, amely a szerző becsületére vagy hírnevére sérelmes lett volna.
- 5.4. Az eljáró tanács megállapítja, hogy az eredeti művek megjelölt részeinek átvétele akkor lett volna jogszerű, ha ahhoz az átvételt végző személy az eredeti művek vagyoni jogaival rendelkező személytől az Sztj. 16. §-a szerinti engedélyt kér. Az engedélynek az eredeti mű többszörözésére kellett volna kiterjednie. A rendelkezésre álló adatok alapján az átvétel nem valósított meg terjesztést, és átdolgozásra sem került sor azzal, hogy az átvétel során a szövegeket kismértékben, az eredeti szöveg értelmét, szövegkörnyezetét nem érintő módon módosították.

6. A hatodik kérdésre adott válasz

A Szerzői Jogi Szakértő Testület nem kompetens a Ptk. kártérítési felelősséggel kapcsolatos rendelkezéseit értelmezni, ezzel kapcsolatban az eljáró tanács ezért nem fogalmaz meg véleményt.

7. A nyolcadik kérdésre adott válasz

A Szerzői Jogi Szakértő Testület nem kompetens a Ptk. know-how-ra vonatkozó rendelkezéseit értelmezni, ezzel kapcsolatban az eljáró tanács ezért nem fogalmaz meg véleményt.

8. A kilencedik kérdésre adott válasz

Az eljáró tanács megállapítja, hogy azzal, hogy az eredeti műveket a vagyoni jogok jogosultjának engedélye nélkül használták fel, megsértették e vagyoni jogok jogosultjának szerzői jogait. Mivel az Sztj. 16. § (4) bekezdése szerint ha az Sztj. másképp nem rendelkezik, a szerzőt – illetve a vagyoni jog jogosultját – a mű felhasználására adott engedély fejében díjazás illeti meg, nyilvánvalóan e díjazás elmaradásának következményeként kár éri a jogosultat.

9. A tizedik kérdésre adott válasz

- 9.1. A felperes jogszerzésének jogalapját két jogcímen jelölte meg: részint az Szjt. 6. §-a alapján (együttes művek), másrészt pedig az Szjt. 30. §-a alapján (munkaviszonyban vagy más hasonló jogviszonyban létrehozott művek).
- 9.2. Az együttes művekre vonatkozó szabályok alkalmazhatóságát a szoftverek vonatkozásában a szoftverirányelv 2. cikk (1) bekezdése alapozza meg, amely szerint a „számítógépi program szerzője a programot létrehozó természetes személy vagy természetes személyek csoportja, illetve a tagállami jogszabályok értelmében – amennyiben azt a tagállami jogszabályok lehetővé teszik – jogosultnak minősülő jogi személy. Ahol valamely tagállam jogszabályai elismerik az együttesen létrehozott műveket, a tagállam jogszabályai szerint a mű létrehozójának minősülő személyt kell szerzőnek tekinteni.”
- 9.3. Ahogyan azonban az eljáró tanács korábban már kifejtette, a tárgybeli dokumentumok nem tekinthetők szoftvernek, arra tehát a szoftverirányelv tárgyi hatálya nem terjed ki.
- 9.4. Az Szjt. 6. § (2) bekezdése szerint együttesen létrehozottnak minősül a mű, ha a megalkotásában együttműködő szerzők hozzájárulásai olyan módon egyesülnek a létrejövő egységes műben, hogy nem lehetséges az egyes szerzők jogait külön-külön meghatározni.
- 9.5. Az eljáró tanács számára átadott dokumentumok közül egyedül az F/8 számon átadott mű kapcsán merül fel annak kérdése, hogy teljesülnek-e a hivatkozott jogszabályi rendelkezés szerinti feltételek (több szerző alkotásának szétválaszthatatlan és utólag nem rekonstruálható összeolvadása). Ennek oka, hogy az F/6 és F/9 számon átadott dokumentumokon egy-egy szerző (K. Zs., illetve N. Zs.) került az Szjt. 94/B. § (1) bekezdése szerinti módon feltüntetésre, vagyis kizárólagos szerzőségüket az Szjt. megdönthető vélelemként rögzíti. Olyan adat az eljáró tanács számára nem került átadásra, amely alapján bizonyítani lehetne, hogy nem őket kell a hivatkozott művek szerzőjének tekinteni. Az eljáró tanács rögzíti, hogy az F/10 számon átadott dokumentumon annak szerzőjét (szerzőit) nem tüntették fel, az eljáró tanács számára átadott dokumentumok alapján pedig a természetes személy szerző(k) személye nem volt megállapítható.
- 9.6. A fentieknek megfelelően az F/6 és F/9 számú dokumentum nem minősülhet együttes műnek, az F/7 és F/8 számú dokumentum kapcsán pedig nem került olyan adat átadásra, amely alapján ennek ténye megállapítható lenne.
- 9.7. A felperes jogcímként hivatkozott továbbá az Szjt. 30. §-ára is, vagyis arra, hogy a felperes a szerzői vagyoni jogokat a szerzők munkáltatójaként szerezte meg. Az eljáró tanács e körben rögzíti, hogy a szoftverfejlesztés gyakorlata arra mutat, hogy a szoftverek fejlesztői olyan tartalmú munkaszerződéseket, illetve e jogviszonyhoz hasonló jogviszonyt létrehozó megállapodásokat kötnek, amelyek az alkotást a munkavállaló

munkaviszonyból származó kötelezettségeként határozza meg, ekként pedig ezen alkotások kapcsán jellemzően a munkáltató a szerző jogutódjának tekintendő.

- 9.8. A konkrét ügyben – a 65. számú tárgyalási jegyzőkönyv mellékleteként – átadásra kerültek a felperes és K. Zs., K. A., K. M., N. Zs. és V. G. között létrejött munkaszerződések, illetve ezek módosításai. E szerződések 3.2. pontjai egységesen a következő szöveget tartalmazzák: „Felek rögzítik, hogy – ellentétes írásbeli megállapodás hiányában – a munkabér magában foglalja a munkavállaló által előállított új szellemi termékek, újítások, találmányok (különösen szoftverek, szoftvermodulok, technológiák) ellenértékét.” Az eljáró tanács rögzíti, hogy a csatolt munkaszerződések minden olyan természetes személyt lefednek, aki valamely vizsgált dokumentumon szerzőként feltüntetésre került.
- 9.9. A fentiek alapján az eljáró tanács az F6/, F/8 és F/9 számú dokumentum kapcsán azt állapítja meg, hogy azok szerzői jogutódja a felperes, az F/7 számú dokumentum kapcsán ezt csak valószínűsíti, mivel ennek kapcsán a szerzősége vonatkozó adatok nem kerültek a vizsgálandó dokumentumra felvezetésre.

10. A tizenharmadik kérdésre adott válasz

- 10.1. A vizsgálat tárgyává tett művek az eljáró tanács megállapítása szerint egyértelműen nem egy teljes, egész e-bank szoftverrendszerét írják le, hanem annak csupán egy szelétét.

11. A tizennegyedik kérdésre adott válasz

- 11.1. Az eljáró tanács megállapítja, hogy az F/6–F/9 számon átadott művek olyan funkcionálisitást írtak le, amelyek 2011 áprilisában nem voltak újszerűnek tekinthetőek. Az eljáró tanács e körben felhívja a figyelmet arra, hogy a szerzői jogi védelem meglétét az újszerűség megléte vagy hiánya semmilyen szempontból nem befolyásolja. A szerzői jogi védelem feltétele – az Szjt. 1. § (3) bekezdése szerint – kizárólag az, hogy a mű egyéni, illetve eredeti jellegű legyen, az újdonságnak e körben nincs jelentősége.
- 11.2. A Szerzői Jogi Szakértő Testületnek nincs olyan szakvéleménye, állásfoglalása, illetve módszertana, amely alapján az F/6–F/9 számon csatolt művek *értéke általában* megállapítható lenne. Az SZJSZT egy-egy mű „értékére” vonatkozó állásfoglalást soha nem ad ki, szakvéleményét legfeljebb az okozott vagyoni hátrány megállapítására korlátozza. Azonban az okozott vagyoni hátrány megállapítása is erősen korlátos, mivel ahogyan az SZJSZT-37/2007/1 számú szakvéleményben is felhívott SZJSZT-15/2000 szakvélemény rögzíti, „a szerzői jog ... megsértése által a szerzőnek ... okozott vagyoni hátrány eltérő módon számítható ki a különböző műtípusonként” és felhasználási módoként. A vagyoni hátrány megállapításának módszertanát az SZJSZT csak egyes

különös műtípusok – így elsősorban a szoftverek – vonatkozásában dolgozta ki. Ennek oka, hogy a szoftverek értékesítési gyakorlata nagyfokú egységességet mutat világszerte, a szoftverekkel jelentős és jól áttekinthető kis- és nagykereskedelmi forgalmat bonyolítanak a jogosultak, ebből következően pedig kialakulnak olyan általánosan érvényesülő magatartási formák, amelyekre a szakértő testület támaszkodhat. A fenti okok miatt, és mivel a vizsgált művek szoftvernek nem minősülnek, azok „értéke” vonatkozásában az eljáró tanács megállapítást nem tehet.

- 11.3. Az eljáró tanács megállapítja, hogy egy szerzői jogilag védett mű kapcsán szerzői jogi relevanciája csak annak van, hogy a művet nyilvánosságra hozottnak lehet-e tekinteni. E körben nincs annak külön jelentősége, hogy a művet – annak nyilvánosságra hozatalát követően – milyen széles körben teszik hozzáférhetővé, így annak sincs, hogy egy művet az üzleti döntések során mennyire tartanak bizalmasnak vagy nyilvánosnak. Az eljáró tanács számára átadott iratok alapján abban a kérdésben nem lehet állást foglalni, hogy az F/31 számú iratban megjelölt iratok milyen körben váltak ismertté.

Dr. Szinger András, a tanács elnöke
Dr. Békés Gergely, a tanács előadó tagja
Mamuzsics Gábor, a tanács szavazó tagja

Összeállította: Barsvári Tímea